

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΟΣ Α΄.-ΤΟΜΟΣ Α΄.

(Ὅτι ἐστὶ περὶ τοῦ ἄν ὀσιωτέρου ἀνθρώπου
βουλευσάτω ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οἰκείων. (Πλάτ. Θιάγης.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1879

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ Διδασκαλικὸς σύλλογος ἀπώλεσεν ἓνα τῶν καλλίστων αὐτοῦ μελῶν, τὸν καθηγητὴν κ. Γ. Νικοκλήν.

Ὁ κ. Γ. Νικοκλῆς ἐγεννήθη ἐν Κοζάνῃ τῆς Μακεδονίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος. Ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα μαθήματα, εἶτα δὲ ἐν Ἀθήναις, ἐνθα ἐπεδόθη περὶ τὴν σπουδὴν τῆς φιλολογίας. Διδάξας δὲ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν τῇ πατρίδι του καὶ ἐκεῖ νυμφευθεὶς, ὄριμος ἤδη τὴν ἡλικίαν μετέβη εἰς Γερμανίαν πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του. Ἐκ Γερμανίας ἐπανακάμψας ἐδέξατο θέσιν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὡς Γυμνασιάρχης καὶ τελευταῖον ὡς καθηγητῆς ἐν Ἀθήναις μετὰ μεγίστου ζήλου καὶ καρποφόρως διδάξας. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν οἱ Δημοσθενικοὶ λόγοι, οὓς μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας ἐπεξεργάσθη καὶ ἐξέδωκεν. Ὡς διδάσκαλος ὁ Νικοκλῆς εἶχεν οὐ μόνον μόρφωσιν βαθεῖαν, ἀλλὰ καὶ πνεῦμα δεξιόν, ἐπίχαρι δὲ καὶ γλυκὺ τὸ ἦθος, προσελκύων οὐ μόνον τὸν σεβασμὸν τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὴν ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην. Τοιοῦτος ἦτο ὁ προσφιλεστέρως τεθνεώς, οὔτινος ἢ εἰκὼν θὰ ἐπιζῆ πάντοτε ἐν ταῖς καρδίαις τῶν μαθητῶν του, καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τῶν φίλων του.
Requiescat in pace!

BIBLIOGRAPHIA.

AN DIE LEHRER IN DEUTSCHEN SCHULEN

EIN WORT DER BITTE

IN

SACHEN

des Thierschutzes

VON

J. A. GARBS

Τὸ μικρὸν τοῦτο βιβλίον εἶνε ἐπίκλησις πρὸς πάντας τοὺς διδασκάλους ὑπὲρ

της προστασίας τῶν ζώων. Ὁ διδάσκαλος κ. Garbs θερμὸς συνήγορος τῆς ζωῆς τῶν ἀθώων ζώων, ἰδίᾳ δὲ τῶν πτηνῶν ἐπικαλεῖται τὴν ὑπὲρ αὐτῶν μέριμναν ἀπάντων τῶν ἐν Εὐρώπῃ διδασκάλων καταδεικνύων τὴν χρησιμότητα καὶ ὠφέλειαν, ἣν παρέχουσιν ταῦτα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐν πέμπτῃ ἐκδόσει ἀποστέλλει δωρεὰν ὁ συγγραφεὺς εἰς ἅπαντας τοὺς διδασκάλους.

ΜΜ ΦΟΝΕΥΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ. Ὑπὸ τοιοῦτον τίτλον ὁ φιλόπονος κ. Κ. Μαρουδῆς ἐκδίδει ὅσον οὐπὼ βιβλίον πραγματευόμενον περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν πτηνῶν· θὰ σύγκριται δὲ ἐκ 14 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ θὰ περιέχη 100 εἰκονογραφίας.

DIE VERFASSUNG DER HÖHEREN SCHULEN

PÄDAGOGISCHE BEDENKEN

VON

DR. WILHELM SCHRADER

Geh. Regierungs- und provincialschulrath.

1879.

Σπουδαία παιδαγωγικὴ μελέτη, ἐν ἣ πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκησιν τῶν σχολείων, εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς πολιτείας, εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων κλπ.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥ

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΠΑΙΕ

Τῇ συμπράξει πολλῶν λογίων συνταχθὲν καὶ συμπληρωθὲν ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν λεξικῶν

ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΙ ΦΡΑΓ΄. ΠΑΣΣΟΒ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΕΠΗΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΑΨΑΝΗΣ

ΑΘ. Α. ΣΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ὁ φιλόπονος κ. Ἄθ. Σακελλάριος μετὰ πολλῶν ἐτῶν ἐργασίαν καὶ μετὰ ὑπερόγκους δαπάνας προήγαγε τέλος εἰς φῶς τὸ ὑπ' αὐτοῦ πρὸ πολλοῦ ἀγγελθὲν λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων γερμανικῶν λεξικῶν συνταχθὲν τὸ λεξικὸν τοῦτο τοῦ κ. Σακελλαρίου εἶνε τὸ κάλλιστον τῶν μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένων· διότι καὶ κατὰ τὰς λέξεις εἶνε πλουσιώτατον, καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τῶν λέξεων εἶνε ἐντελέστερον, καὶ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν ἀκριβέστερον. Οὐ μόνον δὲ πλείστας λέξεις ἐκ τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἑρρίκου Στεφάνου ἤρavnίσθη, ἀλλὰ καὶ τῶν γλωσσarίων τὰς λέξεις καὶ αὐτῶν τῶν μεταγενεστέρων προσέθηκεν ὁ ἐκδότης, νομίζων, καὶ δικαίως, ὅτι λεξικὸν δι' Ἑλληνας πρέπει νὰ περιέχη ἅπαντα τὸν γλωσσικὸν πλοῦτον, ὃν ἡ Ἑλληνικὴ διάνοια ἐδημιούργησεν.

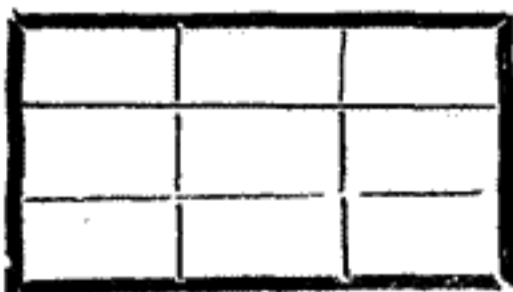
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

3.

Βασιλεὺς δὲν εἶμαι, πλὴν μάθε, ὅτι στέμμα φορῶ,
ὠρολόγιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τὰς ὥρας μετρῶ.

4.

Ἐντὸς τῶν ἐπομένων 9 τετραγώνων θέσον τοὺς ἀριθμοὺς 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 καὶ 16, ὥστε προσθέτων τις αὐτοὺς καθέτως, ὀριζοντίως καὶ διαγωνίως, νὰ εὕρισκῃ τὸ αὐτὸ κεφάλαιον, ἧτοι 36.

5.

Τίτι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ διανείμωμεν εἰς δύο ἴσα μέρη τὸ ἐκ 5 ὀκάδων, ἐν τινὶ ἀσκῶ εὕρισκόμενον γλευκος (μουστον), τῇ βοήθειᾳ δύο ἐτέρων δοχείων, ἐξ ὧν τὸ μὲν νὰ χωρῇ $3 \frac{1}{2}$ ὀκάδας, τὸ δὲ 1 καὶ $\frac{1}{2}$;

N. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.